

Sensiz Son Bahar

— ebru çimen · 15 Aralık 2019

can suyu arayan güzün gülmez mi hiç yüzün
nedir bu hüznün neden böylesin hep karamsar elem
yüklü bulutlar

Kül olmuş yağmurlar da
şikayetçi bu kadar yükü taşıyamaz
yağmurlar yağar elbet silim silim
düşer yere kendi yağmurunu
Yağıp dindi üzerime gözlerim de
nem saldı
neyim var neyim yoksa
her gelen bana sormadı
çekip aldı giderken

her şey biraz eksik yarım işte
telafuzu yok terk ederken
bir şehir-i daha döküldü
dallarından kurumuş
koparılmış çiçekler
tane tane sarardı yapraklar

Ağaçların üzerini örterdi
oysa daha dün dolu yağdı
çiğ düştü kırağı vurdu
her birini savurdu rüzgar
bavulunu hazırlarken
sonbahar telaşlı
Giderken uzaklara
kışa bıraktı yapraklarını
kuşlar sahitti olan
bitene seyirci kaldı